

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Milanem Podhrázkým ve věci
žalobce: V. Š., bytem S. 76, N. – M., proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,** se
 sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5, v **řízení o návrhu na zrušení rozhodnutí žalovaného**
ze dne 18. 1. 2016, čj. X,

t a k t o:

- I. Návrh žalobce postoupený Krajskému soudu v Praze usnesením Okresního soudu v Mělníku ze dne 22. 2. 2016, čj. 8 C 9/2016-9, se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se návrhem doručeným dne 26. 1. 2016 Okresnímu soudu v Mělníku domáhá „*plného uznání starobního důchodu*“ od 1. 7. 2011 do 27. 2. 2015, a to v návaznosti na rozhodnutí žalovaného označené v záhlaví tohoto usnesení. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl námitky žalobce a potvrdil své předchozí rozhodnutí, jímž žalobci přiznal od 28. 2. 2015 starobní důchod ve výši 12.778 Kč měsíčně.

Okresní soud v Mělníku usnesením ze dne 22. 2. 2016, čj. 8 C 9/2016-9 (právní moci toto usnesení nabylo dne 12. 3. 2016), rozhodl tak, že řízení o uvedeném návrhu se zastavuje dle § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), neboť se jedná o věc, k jejímuž projednání je příslušný krajský soud dle § 7 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce byl citovaným usnesením poučen mimo jiné o tom, že „*Podá-li u Krajského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení, platí, že žaloba byla podána (u soudu rozhodujícího ve správním soudnictví) dnem, kdy došla podepsanému soudu*“. Okresní soud v Mělníku vedle zastavení řízení přistoupil i k tomu, že současně návrh postoupil s odkazem na citované usnesení Krajskému soudu v Praze, k čemuž došlo dne 23. 3. 2016.

Před samotným věcným projednáním takto postoupeného návrhu se musel zdejší soud nejprve zabývat tím, zda jsou dány podmínky řízení a takový návrh je věcně projednatelný. Jak se totiž podává z § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., soud usnesením odmítne návrh mimo jiné tehdy, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.

Podle § 72 odst. 3 s. ř. s. „*jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.*“

Jak potom plyne z § 104b o. s. ř., „náleží-li věc do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona věci správního soudnictví, soud řízení zastaví. V usnesení o zastavení řízení musí být navrhovatel rovněž poučen o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví“ (odst. 1), přičemž „ustanovení odstavce 1 neplatí, domáhá-li se navrhovatel podle zvláštního zákona ochrany proti nečinnosti orgánu moci výkonné, orgánu územního samosprávného celku, jakož i právnické (fyzické) osoby nebo jiného orgánu, jimž bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením orgánu moci výkonné, orgánu územního samosprávného celku, jakož i právnické (fyzické) osoby nebo jiného orgánu, jimž bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, rozhodnutí ve věcech politických stran a politických hnutí nebo rozhodnutí o kompetenční žalobě. V uvedených případech soud vysloví, že není věcně příslušný, a rozhodne o postoupení věci věcně příslušnému soudu, který rozhoduje věci správního soudnictví. Právní účinky spojené s podáním návrhu na zahájení řízení zůstávají zachovány“.

Jak je ze shora reprodukováného usnesení Okresního soudu v Mělníku a z výše uvedeného zjevné, tento soud v souladu s § 104b odst. 1 o. s. ř. řízení o předmětném návrhu správně zastavil, neboť návrh je dle svého obsahu žalobou dle § 65 a násl. s. ř. s. proti výše označenému rozhodnutí žalovaného, a spadá tak do věcné příslušnosti správních soudů. Řízení o tomto návrhu tak právní mocí uvedeného usnesení skončilo, přičemž opětovně mohlo pokračovat před správním soudem v souladu s poučením v tomto usnesení uvedeným pouze tehdy, pokud by žalobce žalobu podal též příslušnému krajskému soudu. Okresní soud přitom přes pravomocné zastavení řízení věc současně postoupil zdejšímu soudu jako věcně a místně příslušnému, ač takový postup přichází do úvahy pouze v případech vypočtených v § 104b odst. 2 o. s. ř. (a to navíc bez rozhodnutí o zastavení řízení), mezi něž však návrh v projednávané věci nespadá. Žalobce pak v dané věci dle citovaného poučení nepostupoval a danou žalobu ke krajskému soudu nepodal ve lhůtě dle § 72 odst. 3 s. ř. s. ani po jejím uplynutí.

S ohledem na výše uvedené tak Krajskému soudu v Praze nezbyvá, než návrh žalobce ze dne 25. 1. 2016 postoupený zdejšímu soudu shora označeným usnesením Okresního soudu v Mělníku odmítnout za užití § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Je totiž zjevné, že řízení o tomto návrhu již bylo pravomocně zastaveno, přičemž žalobce nevyužil možnosti podat ve stanovené lhůtě danou žalobou u věcně a místně příslušného krajského soudu. Jinak řečeno, za těchto okolností zde není dán návrh, o němž by mohl zdejší soud rozhodovat, neboť citované usnesení okresního soudu a jeho postup (postoupení návrhu) nemohou nahradit zákonem předpokládané podmínky řízení.

Nad rámec výše uvedeného soud pouze poznamenává, že za řádně projednatelný návrh, s ohledem na který by se mohl věci meritorně zabývat, nelze považovat ani „konkretizaci“ žaloby doručenou zdejšímu soudu dne 15. 4. 2016. Toto podání je totiž dle svého obsahu i označení pouze doplněním předchozího návrhu, bylo navíc podáno až v reakci na výzvu soudu a především bylo učiněno až po uplynutí lhůty předpokládané v § 72 odst. 3 s. ř. s. (usnesení okresního soudu nabylo právní moci dne 12. 3. 2016, „konkretizaci“ návrhu předal žalobce k poštovní přepravě až dne 13. 4. 2016). Je přitom třeba opětovně zdůraznit, že o povinnosti podat žalobu k místně a věcně příslušnému krajskému soudu pro účely zachování lhůty a účinků jejího podání, byl žalobce v citovaném usnesení okresního soudu řádně poučen.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něžž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 11. srpna 2016

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Pavčina Švejdová